

Денътъ Господенъ.

„А деньтъ Господенъ ще дойде
като крадецъ, ноще“ . . . *)

За съзнателния човѣкъ има две важни основни разби-
рания на живота, два важни момента. Първиятъ моментъ
е подобенъ на онзи, който воюващата страна взима предъ
видъ: да бжде добре въоръжена, за да отвори силенъ ар-
тилерийски огънь, съ който да разруши неприятелскитѣ
окопи. Щомъ успѣе да разбие неприятеля, тя е постигнала
вече своето тържество. Вториятъ моментъ е да настане
миръ въ живота на човѣка, за да съгради нѣщо ново.

Сега ще прочета трета глава отъ II Петрово Послание,
да видите, какъ трѣбва неприятельтъ да се обстрелва. Това
е бомбардировка. Казвате: Кога ще бжде това? — Не е
важно кога, но скоро ще бжде. Военнитѣ сили на невиди-
мия свѣтъ сж приготвили вече стрелитѣ си, и въ нѣколко
години само ще видите всичко, което тѣ сж постигнали.
Това се отнася само до ония, които сж въ окопитѣ, а не
за мирнитѣ хора. Апостолъ Петъръ, който разбира отъ во-
енното изкуство, говори за топоветѣ на невидимия свѣтъ.

„А деньтъ Господенъ ще дойде като крадецъ ноще,
въ който небесата ще прейдатъ съ бучение, а стихитѣ
разгорявани ще се стопятъ, и земята, и дѣлата по нея ще
изгорятъ“. (— 10 ст.).

Когато учениятъ, окулистътъ или адептътъ чете тази
глава, душата му се изпълва съ радостъ, но когато свѣт-
скиятъ човѣкъ чете тази глава, космитѣ му настрѣхватъ.
Защо? — Отъ разбиранията на човѣка зависи. Това сж две
различни разбирания. Когато затворътъ се руши, затворни-
цитѣ се радватъ и веселятъ, а надзирателитѣ треперятъ
за отговорността, която лежи върху тѣхъ. Когато градятъ
затвори, богатитѣ се радватъ, че крадцитѣ и апашитѣ ще
влизатъ тамъ; обаче, когато крадцитѣ и разбойницитѣ ви-
ждатъ, че градятъ нови затвори, тѣ се окайватъ, защото зна-
ятъ, че за тѣхъ се отварятъ повече мѣста. Въ това отно-
шение, свѣршването на свѣта представя нова, велика епоха.
защото, ако старото не се разруши, новото нѣма да дойде,

*) II Петрово Послание 3: 10.